

Christian Vigilius' tale ved mindehøjtidelighed for ofrene fra 7. oktober

Taler

Christian Holst Vigilius
Politisk ordfører for Det
Konservative Folkeparti

Dato

7. oktober 2026

Sted

Israels Plads, København

1 Kære alle sammen

Den 7. oktober 2023 har fået en særlig plads i historiebøgerne. En sort, dystert og mørk plads.

5

Det er tre år siden nu.

Tre år siden omkring 1.200 mennesker blev dræbt. Tre år siden 251 mennesker blev taget som gidsler. Tre år siden den blodigste dag for jøder siden Holocaust.

10

Men 1.200 er ikke bare et tal.

Bag hvert eneste af de tal var et menneske. Et menneske med et liv, en familie, venner, drømme og en fremtid, der pludselig blev revet væk.

15

En af dem var 22-årige Aner Shapira.

Han var en af de mange unge mennesker, der var taget til Nova-festivalen. En musikfestival. Et sted, hvor unge mennesker var taget hen for at danse, høre musik og være sammen.

20

Da Hamas angreb, søgte Aner sammen med andre unge ind i et beskyttelsesrum.

25 Terroristerne begyndte at kaste granater derind.

Aner greb dem og kastede dem tilbage.

30 Syv granater nåede han at kaste tilbage og væk fra de andre mennesker i beskyttelsesrummet.

Den ottende dræbte ham.

35 Han var 22 år gammel.

Jeg nævner Aner i dag, fordi ét navn kan minde os om, hvad der gemmer sig bag de enorme tal.

40 1.200 sønner og døtre. Mødre og fædre. Søskende. Venner. Kærester.

Og omkring dem tusindvis af mennesker, som nu i tre år har levet videre uden et menneske, der mangler.

45 Til alle jer, der mistede nogen den dag, til dem, der blev taget som gidsler, og til deres familier:

Vi har ikke glemt jer.

50 Og vi må heller aldrig glemme, **hvad** det var, der skete.

Jeg husker tydeligt, hvordan forskellige pro-palæstinensiske stemmer herhjemme efter angrebet kritiserede, at man lagde så stor vægt på, hvor barbarisk og bestialsk angrebet var.

55

Men det var og er vigtigt at understrege.

For det fortæller os, hvad den 7. oktober var.

60 Det var ikke modstandskamp. Det var ikke retfærdig oppositionskamp. Når man går fra hus til hus og myrder civile, når man jager unge mennesker på en musikfestival, når man bortfører børn og gamle, så er det ikke frihedskamp.

Så er det ondskab.

65

Antisemitisk ondskab.

70 Og derfor var det – og er det – fuldstændig berettiget for Israel at ville nedkæmpe og tilintetgøre Hamas som terrororganisation.

Og ja, det er selvfølgelig helt legitimt at kritisere Netanyahu og den israelske regering. At diskutere proportionalitet, civile tab og konkrete israelske beslutninger. Jeg synes, alle civile tab er tragiske, og jeg begræder alle de
75 uskyldige civile palæstinensere, der har ladet livet i denne krig.

Men selve målet om at fjerne den terrororganisation, der stod bag den 7. oktober, er både forståeligt og nødvendigt.

80 Det vil jeg altid bakke op om.

Og netop fordi ordene ”**vi glemmer ikke**” skal betyde noget, rækker mindet om den 7. oktober også ind i nutiden.

85 For den 7. oktober og årene siden har vist os noget, jeg ville ønske, vi ikke behøvede at få bekræftet:

Antisemitismen lever stadig i bedste velgående. I Mellemøsten. I Vesten.

90 Også i Danmark.

De antisemitiske hændelser herhjemme er eksploderet siden den 7. oktober.

Jeg ser jødehadet i fundamentalistiske islamistiske miljøer. Jeg ser det i
95 privilegerede, akademiske miljøer, hvor gammelt jødehad nogle gange får et nyt navn og bliver kaldt antizionisme. Jeg ser det hos markante pro-palæstinensiske stemmer, når danske jøder gøres ansvarlige for Israels handlinger.

Og jeg ser det på den konspiratoriske yderste højrefløj, hvor gamle antisemitiske
100 konspirationsteorier igen bliver støvet af og bragt ind i den politiske debat.

Det er skræmmende.

Det er beskæmmende.

105

Man må gerne kritisere den israelske regering, ligesom man må kritisere alle

andre regeringer. Men det er forkert og antisemitisk at gøre samtlige jøder kollektivt ansvarlige for et påstået folkedrab.

110

Og til hele diskussionen omkring folkedrab bliver jeg nødt til at understrege:

De eneste, der har forsøgt at begå et folkedrab i den her konflikt, var Hamas den 7. oktober.

115

Hvis vi mener det, når vi siger, at vi aldrig glemmer, så forpligter det os også.

Til at sige klart fra.

120

Hver eneste gang antisemitismen viser sit klamme ansigt.

Vi kan aldrig gøre de 1.200 uskyldige ofres død meningsfuld. Intet kan gøre det meningsfuldt, at de blev revet væk fra deres familier.

125

Men vi kan lade deres minde forpligte os.

Til aldrig at vænne os til jødehad.

Til aldrig at relativere terror.

130

Og til aldrig at lade jøder stå alene.

Vi glemmer jer ikke.

135

Ære være deres minde.

Tak for ordet.

140

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

145

Tags

Det Konservative Folkeparti, Mindetale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christian-vigilius-tale-ved-mindehojtidelighed-for-ofrene-fra-7-oktober-2026>

150

155

160

165

170

175

180